

mangler på grund af besparelser på lokalarkivområdet.

Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti har stillet spørgsmål til ministeren om problemet og venter på svar, som vil indgå i udvalgsbehandlingen.

Uagtet at det ikke skal være en hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke er begejstret for en eventuel samlet løsning af Rigsarkivet, så skal der dog være en rimelig arkivlov, hvor vi har pligt til at varetage vores kulturarv bedst muligt.

Carina Christensen (KF):

De offentlige arkiver har to hovedformål. Det ene er at bevare historisk værdifulde arkivalier, det andet formål er at stille disse arkivalier til rådighed for borgere og myndigheder som dokumentation eller til alment kulturelle eller forskningsmæssige formål. Arkivloven udgør således både en del af kulturbevaringslovgivningen og en del af forvaltnings- eller offentlighedslovgivningen.

Kl. 15.50

Regeringen har i dette lovforslag til en revision af arkivloven søgt at sikre en god balance mellem dels at tilvejebringe den størst mulige dokumentation, der vurderes at være af betydning for den fremtidige benyttelse, dels at tilvejebringe den størst mulige åbenhed i adgangen til at benytte arkivalier uden dermed at lække oplysninger, der for en kortere eller længere periode kræver fortrolighed.

En af måderne til at opnå større åbenhed er at sætte fristerne for, hvornår arkivalierne er tilgængelige, ned. Det foreslås derfor også, at den almindelige tilgængelighedsfrist på nu 30 år sættes ned til 20 år. Fra konservativ side kan vi tilslutte os denne nedsættelse af tilgængelighedsfristen. Med en frist på 20 år opnås der langt større åbenhed, samtidig med at den politisk-administrative proces stadig er tilstrækkelig beskyttet.

Med en ny frist på 20 år må det forventes, at man vil opleve en øget anvendelse af fristforlængelser. Dette vil klart gå imod målet om større åbenhed, og vi hilser det derfor velkommen, at der med forslaget fastsættes en hovedregel om en overgrænse på 60 år for fristforlængelser.

Flere af de parter, der har afgivet høringssvar, har påpeget, at fristen for aflevering af statslige arkivalier bør følge tilgængelighedsfristen og således også nedsættes fra 30 år til 20 år. Fra konservativ side mener vi imidlertid ikke, at der er brug for, at dette skrives ind i loven. Det gælder

allerede, at statens arkivalier skal være afleveret, *inden* de er 30 år, ikke *når* de er 30 år gamle. Desuden vil arkivalierne være tilgængelige for offentligheden, når de er 20 år gamle, også selv om de ikke er afleveret til et arkiv.

En anden væsentlig del af forslaget handler om, at den særlige tilgængelighedsfrist på 80 år for arkivenheder, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private forhold, sættes ned til 75 år. I Det Konservative Folkeparti er vi enige i Kulturministeriets vurdering, nemlig at de nødvendige beskyttelseshensyn fortsat vil kunne varetages ved nedsættelse af fristen til 75 år. Oplysninger om den enkelte borgers private forhold vil som hovedregel ikke være frit tilgængelige for andre inden for den pågældendes levetid, samtidig med at der kan skabes den størst mulige åbenhed.

Hvad angår de områder, hvor der ikke er hensyn, der kan begrunde opretholdelsen af en 80-års-tilgængelighedsfrist, er vi enige i, at de ville kunne varetages forsvarligt med en frist på 50 år. Arbejdsgruppen har drøftet, hvorvidt der bør oprettes en særlig myndighed, der kan efterprøve og omgøre afgørelser til tilgængeligheds-sager, som går ansøgeren imod. Det var Socialdemokraternes ordfører også inde på.

I Det Konservative Folkeparti mener vi ikke, at der er brug for et særligt ankenævn, da intet tyder på, at borgernes retssikkerhed ikke varetages tilfredsstillende med de nugældende ankemuligheder.

Som noget nyt foreslås det, at lovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte offentligt ejede selskabers arkivalier efter en konkret vurdering af, om de har en historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig betydning. Fra konservativ side hilser vi dette tiltag velkommen. Der knytter sig nemlig en betydelig samfundsmæssig bevaringsinteresse til en række offentligt ejede selskabers arkivalier.

Endelig finder vi det også fornuftigt og hensigtsmæssigt, at man i lovforslaget stræber efter at opnå størst mulig sammenhæng og lighed mellem de regler, der gælder for statens arkivalier, og de, der gælder for kommunale arkivalier. Formålet er at sikre den størst mulige åbenhed til offentlige arkivalier, uanset om de kommer fra den kommunale eller fra den statslige forvaltning.

Alt i alt mener vi, ligesom da lovforslaget blev fremsat sidst, at regeringen her har fundet en god balance mellem på den ene side behovet for beskyttelse af fortrolige oplysninger af hen-